

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.399/2023/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Deák Tibor ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Simonovits Csaba ügyvéd

(Cím4)

A per tárgya: közüzemi díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Székesfehérvári Törvényszék 2.Pf.257/2022/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Dunaújvárosi Járásbíróság 8.P.20.570/2021/30.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] Sz.L., Sz.J., valamint az alperes 1/3-1/3 arányban voltak tulajdonosai a perbeli ingatlandnak, amelyben a távhőszolgáltatást és a víziközmű-szolgáltatást a felperes jogelődje végezte. A távhőszolgáltatás tekintetében díjfizetőként, míg a víziközmű-szolgáltatás tekintetében elkülönített vízhasználóként Sz.L. volt bejelentve a szolgáltatónál. Tekintettel arra, hogy Sz.L. a közműszolgáltatásból fakadó díjfizetési kötelezettségének nem tett eleget,

2012. szeptember 3-án a szolgáltató őt a használati melegvíz szolgáltatásból kizárta, és a szolgáltatást a díjhátralék kiegyenlítésig felfüggesztette.

[2] A felhalmozott díjhátraléokra tekintettel a szolgáltató jogutódja több végrehajtási eljárást indított a díjfizetővel szemben, végül Sz.L. 1/3 tulajdoni hányadát árverés útján értékesítették. A tulajdoni hányadot az alperes szerezte meg, amely azonban a korábbi tulajdonossal szemben fennálló követelések kiegyenlítésére nem volt elegendő; a nyilvántartott díjhátralék 2022. június 24-én 1.492.741 forint volt.

[3] Az alperes az ingatlan birtokbavétele és felújítása után új használati melegvízmérő órát szerelt fel, majd később mellékszolgáltatási szerződést is kötött az alperessel ivóvíz-szolgáltatásra, valamint szennyvízgyűjtés és -kezelés szolgáltatásra. A szolgáltató alkalmazottai az ingatlanban helyszíni ellenőrzést végeztek, amelynek során rögzítették, hogy a használati melegvíz önkényesen visszakötésre került, egyben figyelmeztették az alperest az önkényes visszakötés díjelszámolás során jelentkező következményeire. A felperes a 2020. december 1. és 2021. május 3. közötti időszakra vonatkozóan 131.587 forint távhőszolgáltatási díjhátralékot tartott nyilván az alperes tekintetében.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes a fizetési meghagyásos eljárást követően perré alakult eljárásban keresetében 131.587 forint és egyéb költségek megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 37. § (1), (2) és (5) bekezdésére alapította.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével 131.587 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A Tszt. 3. § b) pontja, továbbá a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 334. § (2) bekezdése és 141. §-a együttes értelmezése alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közös tulajdonban álló épületrészek esetében az épületrész valamennyi tulajdonosa díjfizetőnek minősül, ilyen módon pedig a szolgáltató bármely tulajdonostól jogosult követelni az épületrészt terhelő szolgáltatási díj megfizetését. Utalt arra, hogy Sz.L. használati ideje alatt felhalmozódott díjtartozás időszakában az alperes ugyancsak tulajdonosa volt az épületrésznek, a díjtartozás megfizetéséért felelőséggel tartozik; a díjtartozás ugyanis nem az egyes díjfizetők személyéhez kapcsolódó követelés, hanem magához az épületrészhez kötődik. Rámutatott arra, hogy Sz.L. által felhalmozott díjtartozás teljes körű kiegyenlítése mindeidáig nem történt meg, így az adott ingatlanban a szolgáltatás felfüggesztésének oka sem szűnt meg. Ebből pedig meglátása szerint az következik, hogy amíg a díjhátralék megtérítésére nem kerül sor, a szolgáltató jogszerűen függeszti fel a melegvíz szolgáltatást az ingatlanban. A felfüggesztés időtartama alatti szabálytalan visszakötésre tekintettel pedig alaposnak tartotta a pótdíj alperessel szembeni felszámítását, a távhőszolgáltatási díj és késedelmi kamatai iránti igények érvényesítését.

[7] Az egyéb járulékos igényeket azonban nem találta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy a felperes engedményezés útján az eredeti követelést szerezte meg, annak nem képezték részét a felszámított, igényérvényesítéssel kapcsolatos költségek.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Tsz. 37. § (6) bekezdését, 3. § b) pontját, 51. § (1), (2) és (4) bekezdését, 44. § (3) és (4) bekezdését, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet 84. § (4) bekezdés e) pontját, a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény végrehajtásáról szóló 157/2005. (VIII. 15.) Korm. rendelet 3. számú mellékletét jelölte meg.

[10] Az alperes a felülvizsgálati kérelméhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt, amelyben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján, arra hivatkozással kérte a felülvizsgálat engedélyezését, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, valamint a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. A megválaszolandó elvi jogkérdést abban jelölte meg, hogy a távhőszolgáltatás felfüggesztésének jogkövetkezményei az adott épületrészhez, vagy a hátralékot felhalmozó díjfizető személyéhez köthetők-e. Álláspontja szerint a jogerős ítélet olyan joggyakorlatot teremthet, amely ellentétes a hivatkozott jogszabályi rendelkezések megfelelő értelmezésével. Érvelése értelmében a Kúria iránymutatásának szükségességét indokolja az is, hogy a felvetett jogkérdés a lakosság jelentős hányadát érintheti.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálat az alperes által megjelölt okokból nem engedélyezhető.

[12] A Kúria rámutat arra, hogy a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjához fűzött indokolás is tartalmazza – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel az alperes által előterjesztett, felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata szükséges-e a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, valamint a jogkérdés különös súlyára, illetve társadalmi jelentőségére tekintettel.

[13] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[14] A PK vélemény 1. pontja szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bíróági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat.

[15] A PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[16] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A Pp. 410. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelemnek a tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Ennek megfelelően a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontja „vagylagos” eseteket tartalmaz, amelyből az következik, hogy a rendelkezés két fordulata egyszerre nem állhat fenn, egyszerre nem képezheti az engedélyezés alapját, mert (az első fordulat értelmében) vagy nincs egységes bírói gyakorlat, vagy (a második fordulat értelmében) van egységes bírói gyakorlat, de az már nem irányadó, nem támogatható.

[17] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelemnek a tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél tehát eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. Az alperes azonban érvelése alátámasztására egyetlen konkrét bírósági döntést sem jelölt meg; nem utalt eltérő joggyakorlatra, egyetlen másodfokon jogerőre emelkedett, avagy legfelsőbb bírósági döntésre sem hivatkozott, csupán azt kívánta igazolni, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértően értelmezte a hivatkozott jogszabályok rendelkezéseket. A kérelem alapján ugyancsak nem igazolt, hogy a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható, az alperes ugyanis ebben a körben nem hivatkozott olyan ítélkezési gyakorlatra, amely nem lenne fenntartható.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja abban az esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége miatt indokolt. Megállapítható a rendelkezés első fordulatainak teljesülése, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat; a felülvizsgálati kérelem olyan jogértelmezési kérdést tartalmaz, amellyel kapcsolatban a Kúria korábban még nem foglalt állást. Szükséges továbbá az is az engedélyezéshez, hogy valamilyen további, általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos ok (például az új típusú ügyek nagy száma) fennálljon, és ennek folytán a Kúria iránymutatása váljon szükségessé.

[19] A 409. § (2) bekezdés b) pontjának második fordulata szerint a Kúria akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége miatt indokolt. Társadalmi jelentősége van az olyan jogkérdéseknek, amelyek a társadalom széles körét közvetlenül vagy közvetett módon érintik. Nagy társadalmi jelentősége lehet egy jogkérdésnek akkor is, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is jogsértő gyakorlat folytatására ösztönöz.

[20] Az alperes engedélyezés iránti kérelmében megjelölt indokok nem voltak alkalmasak annak megállapítására, hogy az általa megjelölt jogértelmezési kérdés szükségessé teszi a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálatot. A jogbiztonsággal kapcsolatba hozható pontos okot az alperes nem tüntette fel, a felvetett jogkérdés nem minősült elvi jelentőségű jogkérdésnek; továbbá az sem volt igazolt, hogy a jogkérdésnek az adott ügyön túlmutató társadalmi jelentősége lenne.

[21] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[22] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. május 16.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző